Ročník 2015

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 109 **Rozeslána dne 16. října 2015** **Cena Kč 71,–**

OBSAH:

269. Vyhláška o rozúčtování nákladů na vytápění a společnou přípravu teplé vody pro dům

270. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky), ve znění pozdějších předpisů

Sdělení Ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby v zákoně č. 266/2015 Sb.

269

VYHLÁŠKA

ze dne 30. září 2015

o rozúčtování nákladů na vytápění a společnou přípravu teplé vody pro dům

Ministerstvo pro místní rozvoj stanoví podle § 14a zákona č. 67/2013 Sb., kterým se upravují některé otázky související s poskytováním plnění spojených s užíváním bytů a nebytových prostorů v domě s byty, ve znění zákona č. 104/2015 Sb.:

§ 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška stanoví

a) rozsah výše základní a spotřební složky u rozúčtování nákladů na vytápění a nákladů na společnou přípravu teplé vody pro dům, jejich rozdělení mezi příjemce služeb, hodnoty určené jako spodní a horní hranice oproti průměru zúčtovací jednotky v daném zúčtovacím období, vymezení pojmů a další náležitosti k rozúčtování nákladů,

b) některé další náležitosti, které musí poskytovatel služeb uvést ve vyúčtování nákladů na vytápění a nákladů na společnou přípravu teplé vody pro dům.

§ 2

Vymezení pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

a) zúčtovací jednotkou dům nebo jeho část, popřípadě domy nebo jejich části, které mají jedno společné, technologicky propojené odběrné tepelné zařízení a společné měření nebo stanovení množství tepla, nákladů na teplo na vytápění a nákladů na poskytování teplé vody,

b) vytápěním ústřední vytápění pomocí otopné soustavy ovlivňující zúčtovací jednotku, kterou prochází, napojené na společný zdroj tepla; vytápěním není vytápění bytů a nebytových prostorů prostřednictvím samostatných etážových okruhů zásobovaných teplem z vlastních zdrojů tepla, používajících různé druhy paliv nebo elektřinu, ani vytápění prostřednictvím uzavřených okruhů, do nichž se dodává a měří teplo na základě smlouvy dodavatele přímo s příjemcem služeb,

c) společnou přípravou teplé vody pro dům ohřev a poskytování centrálně připravované teplé vody příjemcům služeb,

d) podlahovou plochou podlahová plocha místností bytu a nebytového prostoru kromě teras, balkónů a lodžií a vedlejších prostorů, které jsou umístěny mimo byt; do podlahové plochy se započítává i plocha zastavěná kuchyňskou linkou, vestavěným nábytkem, kamny nebo jiným topným tělesem; nezapočítává se plocha okenních a dveřních ústupků,

e) započitatelnou podlahovou plochou podlahová plocha vynásobená koeficienty uvedenými v příloze č. 1 části A k této vyhlášce; mají-li některé místnosti v zúčtovací jednotce rozdílnou výšku stropů nebo stropy zkosené, započitatelná podlahová plocha těchto místností se vynásobí koeficientem podílu objemu vytápěného prostoru k objemu vypočtenému z podlahové plochy a výšky stropu převládajících místností v zúčtovací jednotce,

f) podlahovou plochou nebytových prostorů pro účely poskytování teplé vody podlahová plocha vynásobená koeficienty stanovenými podle přílohy č. 1 části B k této vyhlášce,

g) náměrem hodnota zjištěná jako rozdíl odečtu naměřených hodnot na instalovaných měřidlech podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění nebo vodoměrech na teplou vodu na konci a na začátku daného zúčtovacího období,

h) nákladem na vytápění a na poskytování teplé vody pro dům náklady skutečně vynaložené v příslušném zúčtovacím období na pořízení služeb, tj. náklady na teplo na vytápění, náklady na teplo spotřebované na přípravu teplé vody, náklady na pitnou vodu spotřebovanou na přípravu teplé vody, a to v cenách podle cenových předpisů.

§ 3

Rozúčtování nákladů na vytápění v zúčtovací jednotce

(1) Základní složka nákladů na vytápění v zúčtovací jednotce činí 30 % až 50 % a zbytek nákladů tvoří spotřební složku. Výši základní složky určí poskytovatel služeb.

(2) Rozdíly v nákladech na vytápění připadající na 1 m^2 započitatelné podlahové plochy nesmí překročit u příjemců služeb, kde jsou instalována měřidla podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění, v zúčtovací jednotce hodnotu o 20 % nižší a hodnotu o 100 % vyšší oproti průměru zúčtovací jednotky v daném zúčtovacím období. Pokud dojde k překročení přípustných rozdílů, provede poskytovatel služeb úpravu výpočtové metody u příjemců služeb, u nichž došlo k překročení některé stanovené hranice. U ostatních příjemců služeb se vychází pouze z náměrů měřidel podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění. Poskytovatel služeb provede úpravu výpočtové metody takto

a) hodnota nákladu na vytápění příjemce služeb, jehož rozdíl překročil stanovenou limitní hodnotu, vztažená na 1 m^2 započitatelné podlahové plochy příjemce služeb, se upraví na limitní přípustnou hodnotu nákladů na vytápění na 1 m^2 započitatelné plochy, tedy 80 % průměrné hodnoty za zúčtovací jednotku, v případech, kdy nebyla dodržena spodní hranice 20 %, nebo 200 % průměrné hodnoty za zúčtovací jednotku v případech, kdy nebyla dodržena horní hranice 100 %,

b) upravený náklad na vytápění příjemců služeb je pak násobkem výměry započitatelné podlahové plochy a hodnoty upravené a

c) takto stanovená upravená hodnota nákladů na vytápění příjemce služeb se odečte od celkové částky nákladů na vytápění a zůstatek se rozdělí mezi ostatní příjemce služeb podle zákona, dokud všichni příjemci služeb nevyhoví stanovené přípustné odchylce rozdílu v nákladech na vytápění připadající na 1 m^2 započitatelné podlahové plochy v zúčtovací jednotce v daném zúčtovacím období.

(3) V zúčtovací jednotce, ve které u příjemců služeb nejsou instalována měřidla podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění, poskytovatel služeb spotřební složku rozdělí mezi příjemce služeb stejným způsobem jako složku základní.

(4) Odečty měřidel podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění u příjemců služeb provádí poskytovatel služeb nejméně jednou ročně, vždy však ke konci zúčtovacího období.

(5) Neumožní-li příjemce služeb instalaci měřidel podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění, postupuje se při výpočtu spotřební složky na vytápění podle přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(6) Pokud měřidla podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění nemohla být u příjemce služeb instalována z prokazatelných technických důvodů, poskytovatel služeb u tohoto příjemce služeb v daném zúčtovacím období stanoví spotřební složku ve výši průměrné hodnoty spotřební složky nákladů připadající na 1 m^2 započitatelné podlahové plochy zúčtovací jednotky. Spotřební složka nákladů u tohoto příjemce služeb je pak násobkem průměrné hodnoty spotřební složky a započitatelné podlahové plochy.

(7) Úhrady příjemců služeb stanovené podle odstavce 5 jsou součástí úhrady spotřební složky nákladů na teplo na vytápění v zúčtovací jednotce, které se rozúčtovávají mezi příjemce služeb v daném zúčtovacím období.

(8) Při obnovení odečtu měřidel podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění se pro odečítané zúčtovací období odečte od stavu měřidla podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění spotřeba odpovídající průměrné hodnotě spotřební složky nákladů za neměřené zúčtovací období připadající na 1 m^2 započitatelné podlahové plochy zúčtovací jednotky bez zvýšení uvedeného v odstavci 5. U těch měřidel podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění, u kterých nelze zpětný odečet zjistit, se při obnovení odečtu pro odečítané zúčtovací období použije průměrná hodnota spotřební složky nákladů připadající na 1 m^2 započitatelné podlahové plochy zúčtovací jednotky v daném zúčtovacím období.

§ 4

Rozúčtování nákladů na poskytování teplé vody v zúčtovací jednotce

(1) Základní složka nákladů na teplo spotřebované na poskytování teplé vody činí 30 % a spotřební složka 70 % nákladů. Základní složka nákladů na vodu spotřebovanou na poskytování teplé vody činí 0 % a spotřební složka 100 % nákladů.

(2) Odečty instalovaných vodoměrů u příjemců služeb provádí poskytovatel služeb nejméně jednou ročně, vždy však ke konci zúčtovacího období.

(3) V zúčtovací jednotce, ve které u příjemců služeb nejsou instalovány vodoměry a nedošlo k dohodě všech příjemců služeb, rozdělí poskytovatel služeb spotřební složku podle průměrného počtu osob rozhodných pro rozúčtování služeb v zúčtovacím období nebo podle poměru velikosti podlahové plochy bytu nebo nebytového prostoru k celkové podlahové ploše bytů a nebytových prostorů v zúčtovací jednotce. Rozdíly v rozsahu vybavení jednotlivých bytů v zúčtovací jednotce mající vliv na odběr teplé vody zohlední poskytovatel služeb přepočtem spotřební složky na základě odborného posouzení. V nebytových prostorech stanoví poskytovatel služeb průměrný počet osob nebo odpovídající velikost podlahové plochy na základě odborného posouzení podle způsobu odběru a rozsahu využívání teplé vody.

(4) Neumožní-li příjemce služeb instalaci vodoměrů, postupuje se při výpočtu spotřební složky podle přílohy č. 2 k této vyhlášce.

(5) Úhrady příjemců služeb stanovené podle odstavce 4 jsou součástí úhrady spotřební složky nákladů na poskytování teplé vody v zúčtovací jednotce, které se rozúčtovávají mezi příjemce služeb v daném zúčtovacím období.

(6) Při obnovení odečtu na instalovaném vodoměru se pro odečítané zúčtovací období odečte od stavu vodoměru průměrná spotřeba stanovená ze spotřeby zúčtovací jednotky připadající na 1 m^2 podlahové plochy za neměřené zúčtovací období bez zvýšení uvedeného v odstavci 4.

(7) Náklady na spotřebovanou vodu použitou k poskytování teplé vody rozdělí poskytovatel služeb mezi příjemce služeb poměrně podle náměrů instalovaných vodoměrů u příjemců služeb. Ustanovení odstavců 3 až 6 platí obdobně.

§ 5

Další zvláštní způsoby rozúčtování nákladů na vytápění a nákladů na poskytování teplé vody v zúčtovací jednotce

(1) Není-li možné v zúčtovací jednotce s vlastním zdrojem tepla nebo s vlastní předávací stanicí určit odděleně náklady na teplo na vytápění a náklady na teplo spotřebované na poskytování teplé vody, stanoví se tyto náklady podle vyhlášky, která stanoví pravidla pro vytápění a dodávku teplé vody, měrné ukazatele spotřeby tepelné energie pro vytápění a pro přípravu teplé vody a požadavky na vybavení vnitřních tepelných zařízení budov přístroji regulujícími dodávku tepelné energie konečným spotřebitelům.

(2) Na byty a nebytové prostory odpojené od vnitřního rozvodu vytápění rozúčtovává poskytovatel služeb základní složku nákladů na vytápění podle poměru velikosti započitatelné podlahové plochy bytu nebo nebytového prostoru k celkové započitatelné podlahové ploše bytů a nebytových prostorů v zúčtovací jednotce; započitatelná podlahová plocha bytu nebo nebytového prostoru se přepočte na nepřímo vytápěnou započitatelnou podlahovou plochu podle přílohy č. 1 části A bodu 2 k této vyhlášce. Na byty a nebytové prostory odpojené od vnitřního rozvodu teplé vody rozúčtovává poskytovatel služeb základní složku nákladů podle poměru velikosti podlahové plochy bytu nebo nebytového prostoru k celkové podlahové ploše bytů a nebytových prostorů v zúčtovací jednotce.

(3) Náklady na poskytování teplé vody odebrané přímo jednotlivými příjemci služeb ve společných prostorách zúčtovací jednotky, kde jsou instalovány vodoměry, rozúčtuje poskytovatel služeb na tyto příjemce služeb podle evidence spotřeb; pokud nejsou ve společných prostorách zúčtovací jednotky instalovány vodoměry, rozúčtují se náklady těmto příjemcům služeb způsobem, který stanoví poskytovatel služeb.

(4) Při poruše měřidla podle zákona o metrologii, zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění nebo instalovaného vodoměru stanoví poskytovatel služeb spotřební složku za dobu poruchy podle údajů dvou z klimatického hlediska srovnatelných zúčtovacích období.

(5) Dojde-li ke změně příjemce služeb v prů-

běhu zúčtovacího období a nejsou-li známy odečty naměřených hodnot měřidla podle zákona o metrologii, zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění nebo instalovaného vodoměru k termínu změny, poskytovatel služeb rozdělí

a) spotřební složku nákladů na vytápění podle skutečné klimatické náročnosti příslušných částí zúčtovacího období před a po termínu změny; nejsou-li tyto údaje známy, podle přílohy č. 3 k této vyhlášce,

b) základní složku nákladů na vytápění v poměru počtu dnů vytápění bytu nebo nebytového prostoru před a po termínu změny příjemce služeb,

c) spotřební složku nákladů na poskytování teplé vody včetně nákladů na spotřebovanou vodu podle průměrného počtu osob rozhodných pro rozúčtování služeb a počtu dnů zúčtovacího období, v případě rozúčtování podle podlahové plochy jen podle počtu dnů zúčtovacího období, které připadají na původního a nového příjemce služeb, nedohodnou-li se původní a nový příjemce služeb jinak,

d) základní složku nákladů na poskytování teplé vody podle počtu dnů zúčtovacího období, které připadají na původního a nového příjemce služeb.

(6) Dojde-li ke změně příjemce služeb v průběhu zúčtovacího období a jsou-li provedeny odečty měřidla podle zákona o metrologii, zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění nebo instalovaného vodoměru k termínu změny příjemce služeb, poskytovatel služeb rozdělí

a) základní složku nákladů na vytápění v poměru počtu dnů vytápění bytu nebo nebytového prostoru před a po termínu změny příjemce služeb,

b) spotřební složku nákladů na vytápění v poměru součtů zjištěných přepočtených náměrů instalovaných měřidel podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění,

c) základní složku nákladů na teplo na poskytování teplé vody podle počtu dnů zúčtovacího období, které připadají na původního a nového příjemce služeb,

d) spotřební složku nákladů na teplo na poskytování teplé vody a náklady na spotřebovanou vodu v poměru součtu náměrů bytových vodoměrů na teplou vodu, které připadají na původního a nového příjemce služeb.

(7) Nemá-li zúčtovací jednotka, byt či nebytový prostor svého příjemce služeb, rozumí se příjemcem služeb vlastník zúčtovací jednotky.

§ 6

Vyúčtování nákladů na vytápění a nákladů na poskytování teplé vody příjemcům služeb

Ve vyúčtování poskytovatel služeb, kromě náležitostí stanovených zákonem, uvede

a) za zúčtovací jednotku odděleně spotřebu tepla na vytápění, spotřebu tepla na ohřev vody v GJ a množství vody v m^3 spotřebované na poskytování teplé vody,

b) za zúčtovací jednotku odděleně jednotkové ceny tepla na vytápění a tepla spotřebovaného na ohřev vody v Kč/GJ a vody spotřebované na poskytování teplé vody v Kč/m^3,

c) za zúčtovací jednotku celkové náklady v Kč odděleně na vytápění a na teplo spotřebované na ohřev vody a na vodu spotřebovanou na poskytování teplé vody, podíly základních a spotřebních složek nákladů na vytápění a nákladů na teplo spotřebované na ohřev vody v % a v Kč,

d) podlahovou plochu a započitatelnou podlahovou plochu zúčtovací jednotky a bytu či nebytového prostoru příjemce služeb v m^2, v případě poskytování teplé vody průměrný počet osob rozhodných pro rozúčtování služeb a za celou zúčtovací jednotku v zúčtovacím období, součet skutečných a přepočtených náměrů instalovaných měřidel podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění zúčtovací jednotky a bytu či nebytového prostoru příjemce služeb, součet náměrů instalovaných vodoměrů za zúčtovací jednotku a náměr instalovaných vodoměrů teplé vody v bytě či nebytovém prostoru příjemce služeb a ve společných prostorách zúčtovací jednotky rozúčtovávaných přímo mezi jednotlivé příjemce služeb podle evidence spotřeb v m^3, hodnoty podílu nákladu příjemce služeb na vytápění, teplo na ohřev vody a na vodu v teplé vodě,

e) měrnou spotřebu tepla na vytápění za zúčtovací jednotku v zúčtovacím období vyjádřenou v GJ na m^2 započitatelné podlahové plochy,

f) podíly nákladů připadající na příjemce služeb s uvedením základních složek, spotřebních složek a celkových nákladů v Kč, a to zvlášť na vytápění, na teplo na ohřev vody a na vodu spotřebovanou na poskytování teplé vody,

g) koeficienty a součinitele použité pro přepočty podlahové plochy nebo započitatelné podlahové plochy konkrétního bytu či nebytového prostoru a pro přepočty odečtů měřidel podle zákona o metrologii nebo zařízení pro rozdělování nákladů na vytápění u příjemce služeb.

§ 7

Přechodná ustanovení

(1) Vznik právních vztahů a nároky z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky se posuzují podle vyhlášky č. 372/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky.

(2) Rozúčtování a vyúčtování nákladů na vytápění a nákladů na poskytování teplé vody mezi příjemce služeb za zúčtovací období, které započalo přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, se provede podle vyhlášky č. 372/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky, a to i v případě, že zúčtovací období skončí po nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 8

Zrušovací ustanovení

Vyhláška č. 372/2001 Sb., kterou se stanoví pravidla pro rozúčtování nákladů na tepelnou energii na vytápění a nákladů na poskytování teplé užitkové vody mezi konečné spotřebitele, se zrušuje.

§ 9

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2016.

Ministryně:

Ing. **Šlechtová** v. r.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 269/2015 Sb.

A.
Koeficienty pro stanovení započitatelné podlahové plochy

1. místností bytů a nebytových prostorů, v nichž je otopné těleso a které se liší způsobem jejich využívání

Druh místnosti	Koeficient [-]
v bytě	1,0
ve skladě	1,0
v kanceláři	1,2
ve zdravotním středisku	1,2
v mateřské škole	1,2
ve výstavním sále	1,2
v prodejně	1,3
v obchodním domě	1,3
v učebně	1,3
v tělocvičně	1,3
v dílně	1,3
v restauraci, kavárně, vinárně	1,4

a) Koeficienty podle tabulky se použijí i pro místnosti s obdobným způsobem využívání.

b) Pro místnosti s nižší výpočtovou vnitřní teplotou t_i (garáže apod.) se zohledňující součinitel s, kterým se vynásobí příslušný koeficient této místnosti, stanoví podle vzorce:

$$s = \frac{t_i - t_{es}}{t_{is} - t_{es}} \; [\,-\,],$$

kde je

s - součinitel [-]

t_i - teplota [°C], na kterou má být podle projektu vytápěna předmětná místnost; není-li údaj k dispozici, pak podle platných technických norem

t_{es} - průměrná teplota venkovního vzduchu [°C] v otopném období podle dlouhodobého průměru

t_{is} - průměrná vnitřní výpočtová teplota [°C] ústředně vytápěných obytných místností v otopném období (zpravidla +20 °C)

2. místností bytů a nebytových prostorů, v nichž není umístěno otopné těleso a které jsou začleněné v objektu tak, že s místnostmi s otopným tělesem přímo sousedí (nepřímo vytápěné místnosti a prostory)

	Koeficient [-]
jednou stěnou	0,1
dvěma stěnami	0,2
třemi stěnami	0,35
čtyřmi stěnami	0,5
pěti a více stěnami	0,75 - 1,0

a) Stěnou se rozumí boční stěna, strop a podlaha. Má-li místnost velké rozdíly v délkách stěn nebo sousedící místnosti nejsou podél celých délek stěn, zvolí se koeficient úměrný

hodnotám z tabulky. Za sousedící vytápěné místnosti se nepovažují chodby a schodiště společných částí objektu, i když je v nich umístěno otopné těleso.

b) Je-li v místnosti bytu či nebytového prostoru bez otopného tělesa neizolované potrubí vnitřního rozvodu tepla (vertikální rozvody přívodní i zpětné, horizontální rozvody přívodní i zpětné, přípojky k otopným tělesům delší jak 0,5 m), zvýší se koeficienty stanovené dle počtu stěn o hodnotu navýšení stanovenou podle vzorce

$$n = \frac{5.S}{A} \; [\,-\,],$$

kde je
n - navýšení [-]
S - povrch potrubí [m^2]
A - započitatelná podlahová plocha místnosti [m^2], přičemž výsledný koeficient včetně navýšení nemůže být větší než 1,0 (k + n < = 1).

c) V zúčtovací jednotce, ve které mají byty srovnatelný počet místností, velikost, uspořádání a podíl nevytápěných prostor, je možné pro rozúčtování základní složky nákladů na vytápění uplatnit jejich podlahovou plochu.

B.
Koeficienty pro stanovení podlahové plochy nebytových prostorů pro rozdělení základní složky nákladů na teplo spotřebované na ohřev vody

Koeficienty pro výpočet podlahové plochy nebytových prostorů pro rozdělení základní složky nákladů na teplou vodu se stanovují odborným posouzením podle rozsahu odběru a způsobu užití teplé vody.

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 269/2015 Sb.

Výpočet spotřební složky nákladů na vytápění a spotřební složky na poskytování teplé vody

Výpočet spotřební složky nákladů na vytápění podle § 3 odst. 5 a spotřební složky na poskytování teplé vody podle § 4 odst. 4 se provede podle vzorce

$$S_{ni} = X \,.\, S_c \,.\, P_{ni} \;/\; [\, P_c + (X - 1) \,.\, P_n],\ [\text{ Kč }]$$

kde je

P_c - celková plocha v zúčtovací jednotce [m^2]

P_{ni} - plocha konkrétního bytu nebo nebytového prostoru, u něhož není znám údaj z měření, [m^2]

P_n - součet P_{ni}

S_c - celková spotřební složka nákladů za zúčtovací jednotku [Kč]

S_{ni} - spotřební složka nákladů připadající na konkrétní byt nebo nebytový prostor, u něhož není znám údaj z měření, [Kč]

X - násobek zvýšení (podle § 3 odst. 5 hodnota 3, podle § 4 odst. 4 hodnota 3)

Poznámka:

Při stanovení nákladů na vytápění podle § 3 odst. 5 se za Pc a Pni dosazuje započitatelná podlahová plocha.

Při stanovení nákladů na poskytování teplé vody podle § 4 odst. 4 se za Pc a Pni dosazuje podlahová plocha.

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 269/2015 Sb.

Dlouhodobé měsíční průměry klimatické náročnosti

Dlouhodobé měsíční průměry klimatické náročnosti se stanoví denostupňovým výpočtem. Pokud nejsou potřebné výpočtové údaje k dispozici, použijí se hodnoty podle této tabulky:

Měsíc	%	Měsíc	%
leden	19	červenec	0
únor	16	srpen	0
březen	14	září	1
duben	9	říjen	8
květen	2	listopad	14
červen	0	prosinec	17

270

VYHLÁŠKA

ze dne 7. října 2015,

kterou se mění vyhláška č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky), ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo životního prostředí stanoví podle § 37b odst. 2 a § 39 odst. 12 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 188/2004 Sb., zákona č. 7/2005 Sb., zákona č. 314/2006 Sb. a zákona č. 34/2008 Sb., (dále jen „zákon"):

Čl. I

Přílohy č. 3 a 4 vyhlášky č. 352/2008 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady z autovraků, vybraných autovraků, o způsobu vedení jejich evidence a evidence odpadů vznikajících v zařízeních ke sběru a zpracování autovraků a o informačním systému sledování toků vybraných autovraků (o podrobnostech nakládání s autovraky), ve znění vyhlášky č. 54/2010 Sb., znějí:

„Příloha č. 3 k vyhlášce č. 352/2008 Sb.

Potvrzení o převzetí autovraku do zařízení ke sběru autovraků

PČP:	IČPS:

Identifikace provozovatele zařízení, který vydal potvrzení:

IČO provozovatele:

Označení provozovatele:

Adresa provozovny, kde došlo k převzetí autovraku:

Přejímající osoba:

Souhlas k provozu zařízení ke sběru autovraků podle § 14 odst. 1 zákona o odpadech:

Souhlas vydal:

Číslo jednací souhlasu:

Datum vydání souhlasu:

Doba platnosti souhlasu do:

Údaje o převzatém autovraku:

Datum převzetí autovraku:

Číslo technického průkazu:

Registrační značka autovraku:

Rok výroby / první registrace vozidla ve státě registrace:

Stát registrace / rozeznávací značka státu:

Kategorie vozidla, výrobce a typ (model):

Identifikační číslo vozidla (VIN):

Hmotnost autovraku [t]:

Hmotnost autovraku dle technického průkazu [t]:

Předávající:

Státní příslušnost předávajícího:

Adresa nebo sídlo předávající osoby:

IČO: nebo datum narození:

Přejímající osoba potvrzuje, že převzala vybrané vozidlo úplné, obsahující části schválené výrobcem a neobsahuje odpad, který nemá původ ve vybraném vozidle.

Pokud není vozidlo úplné, uveďte chybějící části:

Autovrak přijal a údaje ověřil (Podpis):	Autovrak odevzdal (Podpis):

Vysvětlivky:

Pořadové číslo potvrzení (PČP) - toto číslo musí být pro každé potvrzení vystavené provozovatelem zařízení ke sběru autovraků jedinečné v souvislé vzestupné řadě.

Identifikační číslo potvrzení v systému (IČPS) – vyplňuje se jedinečné číslo generované informačním systémem sledování toku vybraných autovraků pro každé potvrzení o převzetí autovraku do zařízení vystavené provozovatelem zařízení ke sběru autovraků.

IČO provozovatele - vyplňuje se identifikační číslo osoby provozovatele zařízení ke sběru autovraků; pokud má provozovatel IČO méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst.

Označení provozovatele - vyplňuje se obchodní firma nebo název, je-li provozovatel právnickou osobou a jméno a příjmení, popřípadě obchodní firma, je-li provozovatel fyzickou osobou oprávněnou k podnikání tak, jak je zapsán v obchodním rejstříku nebo v živnostenském rejstříku.

Adresa provozovny, ve které došlo k převzetí autovraku - uvádí se přesná a úplná adresa provozovny provozovatele, ve které došlo k převzetí autovraku.

Přejímající osoba - vyplňuje se jméno a příjmení osoby, která potvrzení vystavila.

Souhlas vydal - uvádí se název krajského úřadu, který vydal souhlas k provozu zařízení ke sběru autovraků.

Číslo jednací souhlasu - uvádí se číslo jednací souhlasu vydaného provozovateli ke sběru autovraků.

Datum vydání souhlasu - uvádí se datum vydání souhlasu vydaného provozovateli ke sběru autovraků.

Datum převzetí autovraku - vyplňuje se datum převzetí vozidla provozovatelem do zařízení ke sběru autovraků.

Číslo technického průkazu - uvádí se číslo technického průkazu.

Registrační značka autovraku - vyplňuje se registrační značka, respektive dříve uváděná státní poznávací značka vozidla, které bylo předáno provozovateli.

Rok výroby / první registrace vozidla ve státě registrace - uvádí se rok výroby nebo první registrace vozidla.

Kategorie vozidla, výrobce a typ (model) - vyplňuje se podle údajů uvedených v technickém průkazu.

Identifikační číslo vozidla (VIN) - vyplňuje se podle technického průkazu. Pokud je VIN méně než sedmnáctimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 17 míst, znaky jako /- se zapisují do samostatného políčka.

Hmotnost autovraku - vyplňuje se hmotnost vozidla v tunách (s přesností na tři desetinná místa) zjištěná v okamžiku jeho předání do zařízení.

Hmotnost autovraku dle technického průkazu - hmotnost v tunách (s přesností na tři desetinná místa) dle technického průkazu; od pohotovostní hmotnosti je třeba odečíst 40 kg (hmotnost paliva). Není-li v TP uvedena pohotovostní hmotnost, je možné zadat provozní hmotnost, od které se odečte 115 kg (hmotnost řidiče a paliva).

Předávající - vyplňuje se jméno a příjmení osoby, která vozidlo do zařízení předala. V případě právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání se uvádí název subjektu tak, jak je zapsán v obchodním nebo v živnostenském rejstříku. V případě obce se vyplňuje její název.

Státní příslušnost předávajícího - uvádí se u fyzických osob.

Adresa nebo sídlo předávající osoby - uvádí se trvalý pobyt osoby, která vozidlo do zařízení předala, v případě právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání adresa sídla, v případě obce se vyplňuje její adresa; trvalý pobyt se nevyžaduje u státních příslušníků jiných zemí EU a EHP.

IČO nebo datum narození předávajícího - v případě právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání se uvede IČO; v případě, že je předávající fyzickou osobou, vyplňuje se v řádku pouze datum narození.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 352/2008 Sb.

Hlášení o sběru a zpracování autovraků, jejich částí, o produkci a nakládání s odpady za rok: ☐☐☐☐

vyhrazeno pro údaje podatelny

Hlášení určeno pro ORP/SOP (kód, název):

LIST č. 1 – Identifikace oprávněné osoby

IČO	
IČZÚJ provozovny	

Identifikační číslo zařízení	

Strana č.	
Celkový počet stran hlášení	

Oprávněná osoba	**Samostatná provozovna**	
IČO:	Identifikační číslo zařízení (IČZ):	
Označení oprávněné osoby:	Označení provozovny:	
Ulice, č. p./č. o.:	Ulice, č. p.:	
Obec:	Obec:	
PSČ:	PSČ:	
Kód ORP (SOP):	Kód ORP (SOP):	
IČZÚJ:	IČZÚJ:	
Datum vyhotovení hlášení:	Pro zařízení bylo vydáno integrované povolení	Ano / Ne
Poznámka:	PID (IPPC kód zařízení)	MŽP
	Hlášení vyplnil: Tel.: E-mail:	

LIST č. 2 – Hlášení o sběru a zpracování vybraných autovraků, samostatně převzatých částí vybraných autovraků a odpadů vzniklých z vybraných autovraků za rok:

IČO	
IČZÚJ provozovny	

Identifikační číslo zařízení	

Číslo strany listu č. 2	
Počet stran listu č. 2	

Pořadové číslo	Katalogové číslo odpadu	Kategorie odpadu	Tovární značka autovraku nebo název druhu odpadu	Množství odpadu (t)		Kód způsobu nakládání	Partner	Počet kusů sesbíraných autovraků
				Sesbírané množství vybraných autovraků nebo množství odpadu (+)	Celkové množství, se kterým bylo nakládáno (-)		IČO, IČZ, IČP, označení, adresa a IČZÚJ provozovny	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

LIST č. 3 – Hlášení o sběru a zpracování jiných než vybraných autovraků, jejich částí, včetně hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok:

IČO	
IČZÚJ provozovny	

Identifikační číslo zařízení	

Číslo strany listu č. 3	
Počet stran listu č. 3	

Pořadové číslo	Zařazování odpadu			Množství odpadu (t)		Kód způsobu nakládání	Partner	Pozn./ číslo osvědčení
	Katalogové číslo odpadu	Kategorie odpadu	Název druhu odpadu	Celkem (+)	Z toho dle sloupce 7 (-)		IČO, IČZ, IČP, označení, adresa a IČZÚJ provozovny	
1	2	3	4	5	6	7	8	9

List č. 4 – Způsob nakládání s materiály a odpady, které vznikly z vybraných autovraků (kategorie vozidla M1, N1 a tříkolová motorová vozidla) a plnění cílů opětovného použití, využití a recyklace

IČO	**Identifikační číslo zařízení**	**Strana č.**	
IČZÚJ provozovny		**Celkový počet stran hlášení**	

č.		**Jednotky**
1	**Počet vybraných autovraků** převzatých a evidovaných v ohlašovacím roce v systému MA ISOH za ohlašované zařízení.	(ks)
2	Celková hmotnost vybraných autovraků převzatých a evidovaných v ohlašovacím roce v systému MA ISOH za ohlašované zařízení. Uvádí se suma hmotností dle TP.	(t)
3	**Skutečná celková hmotnost vybraných autovraků** převzatých a evidovaných v ohlašovacím roce v systému MA ISOH za ohlašované zařízení.	
4	Přímé opětovné použití:	
5	Opětovné použití (N8):	
6	Převod ze skladu k 31. prosinci předchozího roku	
7	Zůstatek na skladu k 31. prosinci vykazovaného roku	
Nakládání s odpady vzniklými z vybraných autovraků - zpracování na šrédru		
8	Materiálové využití (R2, R3, R4, R5, R6, R7, R8, R9, R11, N10, N15):	
9	Energetické využití (R1):	
10	Odstranění (D1, D5, D10, D12):	
Nakládání s odpady vzniklými z vybraných autovraků - zpracování mimo šrédr		
11	Materiálové využití (R2, R3, R4, R5, R6, R7, R8, R9, R11, N10, N15):	
12	Energetické využití (R1):	
13	Odstranění (D1, D5, D10, D12):	
Plnění cílů opětovného použití, využití a recyklace		
14	Opětovné použití a využití:	(%)
15	Opětovné použití a recyklace:	(%)

List č. 5 – Samostatná příloha: Materiál získaný z drcení autovraků (povinně vyplňují pouze zařízení, která provozují drtící zařízení - šrédr)

IČO									**Identifikační číslo zařízení**										**Strana č.**				
IČZÚJ provozovny																			**Celkový počet stran hlášení**				

č.		**Jednotky**
1	Celková hmotnost odpadů vzniklých z vybraných autovraků zpracovaných na šrédru	(t)
Podíl frakcí vznikajících na šrédru z odpadů z vybraných autovraků		(%)
2	Železné kovy	
3	Neželezné kovy	
4	Lehká frakce	
5	Těžká frakce	

Způsob nakládání s jednotlivými frakcemi vzniklými z odpadů z vybraných autovraků (t)

		Materiálové využití (R2, R3, R4, R5, R6, R7, R8, R9, R11, N10, N15) (t)	Energetické využití (R1) (t)	Odstranění (D1, D5, D10, D12) (t)
6	Železné kovy			
7	Neželezné kovy			
8	Lehká frakce			
9	Těžká frakce			
10	Celkem			

Vysvětlivky:

Vyplňují se pouze údaje o autovracích a odpadech. Na listu č. 2 a č. 3 se nevyplňují údaje o dílech vzniklých zpracováním autovraků, které jsou určeny k opětovnému použití.
Hlášení určeno pro ORP/SOP (kód, název) - vyplňuje se kód ORP a název místně příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, kterému je roční hlášení zasíláno.

List č. 1 – Identifikace oprávněné osoby

slouží k identifikaci oprávněné osoby k nakládání s vybranými autovraky nebo autovraky (dále „provozovatel zařízení ke sběru nebo zpracovatel autovraků")
Oprávněná osoba - uvedou se informace o sídle ohlašovatele.
IČO - uvede se identifikační číslo osoby provozovatele zařízení ke sběru nebo zpracování autovraků; pokud je IČO méně než osmimístné, doplní se zleva nuly na celkový počet 8 míst.
Označení oprávněné osoby - uvede se označení provozovatele zařízení ke sběru nebo zpracovatele autovraků tak, jak je zapsán v obchodním rejstříku nebo v živnostenském listu.
Ulice, č. p., Obec, PSČ - uvede se přesná a úplná adresa sídla nebo místa podnikání provozovatele zařízení ke sběru nebo zpracovatele autovraků.
Kód ORP (SOP) - uvádí se kód správního obvodu obce s rozšířenou působností nebo správního obvodu hl. m. Prahy, na jehož správním území má provozovatel zařízení ke sběru nebo zpracovatel autovraků adresu, podle číselníků správních obvodů, které byly zavedeny sdělením Českého statistického úřadu č. 471/2002 Sb., zveřejněné ve sbírce zákonů částka 163/2002 Sb., (uvedené také na internetových stránkách ČSÚ www.czso.cz).
IČZÚJ -uvede se identifikační číslo základní územní jednotky obce, ve které se nachází sídlo oprávněné osoby. Uvádí se podle jednotného číselníku obcí ČR. IČZÚJ lze najít na internetu, stránka www.czso.cz v databázi Číselník obcí a městských částí nebo získat na obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Jako zdroj údajů IČZÚJ lze použít také Číselník obcí České republiky, vydaný ČSÚ.
Datum vyhotovení hlášení - uvádí se datum vyhotovení hlášení.
PID (IPPC kód zařízení) - identifikace zařízení v informačním systému integrované prevence Ministerstva životního prostředí - identifikátor zařízení ve formátu 12 místného kódu složený z velkých písmen a čísel.
Poznámka - zde může ohlašovatel využít možnosti zadat krátkou poznámku pro potřeby upřesnění hlášení (nepovinný údaj).
Samostatná provozovna - rozumí se provozovna podle § 17 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů. Jde o prostor, v němž je živnost provozována, nebo v němž je uskutečňována určitá podnikatelská činnost. Provozovna musí být označena názvem subjektu zpracovatele autovraků, k němuž může být připojeno označení provozovny nebo jiné rozlišující označení.
Identifikační číslo zařízení (IČZ) - vyplní se identifikační číslo zařízení oprávněné osoby přidělené krajským úřadem (zařízení podle § 14 odst. 1 nebo 2 zákona, včetně zařízení, u kterého byl souhlas k provozování nahrazen integrovaným povolením podle zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů).
Označení provozovny - uvádí se označení provozovny.
Ulice, č. p./č. o., Obec, PSČ - uvádí se přesná a úplná adresa samostatné provozovny.
Kód ORP (SOP) - uvádí se kód správního obvodu obce s rozšířenou působností nebo správního obvodu hl. m. Prahy, na jehož správním území je samostatná provozovna ke sběru

nebo zpracovatele autovraků provozována, podle číselníků správních obvodů, které byly zavedeny sdělením Českého statistického úřadu č. 471/2002 Sb. zveřejněné ve Sbírce zákonů částka 163/2002 Sb., (uvedené také na internetových stránkách ČSÚ www.czso.cz).
IČZÚJ - uvádí se identifikační číslo základní územní jednotky obce, ve které se provozovna provozovatele zařízení ke sběru nebo zpracovatele autovraků nachází. Uvádí se podle jednotného číselníku obcí ČR. IČZÚJ lze najít na internetu, stránka www.czso.cz v databázi Číselník obcí a městských částí nebo získat na obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Jako zdroj údajů IČZÚJ lze použít také Číselník obcí České republiky, vydaný ČSÚ.
Hlášení vyplnil – uvádí se jméno, příjmení, číslo telefonu a e-mail osoby, která hlášení vyplnila a která odpovídá za pravdivost uvedených údajů.

List č. 2 - Hlášení o sběru a zpracování vybraných autovraků, samostatně převzatých částí vybraných autovraků a odpadů vzniklých z vybraných autovraků za rok:

Veškeré údaje o množství se uvádějí v tunách na tři desetinná místa.

a) List č. 2 a dle potřeby v pořadí další strany listu č. 2 slouží pouze k hlášení údajů o množství převzatých a předaných vybraných autovraků, samostatně převzatých částí vybraných autovraků a o produkci a nakládání s odpady, které vznikly při zpracování vybraných autovraků.
b) Každá strana listu č. 2 musí mít v záhlaví uvedeno IČO, IČZ a IČZÚJ provozovny, která hlášení podává, shodné s listem č. 1.
c) Každou tovární značku autovraku a každý druh a kategorii autovraku je nutno uvést na samostatném řádku.
d) Na samostatném řádku se uvádí množství produkce a nakládání s každým druhem odpadu vzniklým při zpracování vybraných autovraků.

Ve sloupci 1 - uvádí se pořadové číslo záznamu.
Ve sloupci 2 - uvádí se katalogové číslo odpadu dle podle Katalogu odpadů, v případě druhů odpadů vzniklých zpracováním vybraných autovraků se uvádí katalogové číslo odpadu přednostně zařazené do podskupiny 16 01. U odpadů, pro které v podskupině 16 01 není odpovídající katalogové číslo, se odpad zařadí podle postupu uvedeného v Katalogu odpadů.
Ve sloupci 3 - uvádí se kategorie druhu odpadu podle Katalogu odpadů nebo v případě změny kategorie skutečná kategorie odpadu.
Ve sloupci 4 - uvádí se firemní název značky autovraku (např. Škoda, Fiat apod.), v případě druhů odpadů vzniklých zpracováním vybraných autovraků název druhu odpadu podle Katalogu odpadů a to celkem za všechny tovární značky vybraných autovraků, které jsou uvedeny pod evidovanými sebranými vybranými autovraky.
Ve sloupci 5 - uvádí se celkové množství:
a) vlastních vybraných autovraků, podle jednotlivých značek, kategorií a druhů vybraných autovraků uvedených na samostatných řádcích. Uvádí se vždy celkové množství jedné tovární značky autovraku, jednoho druhu a jedné kategorie odpadu autovraku s kódem A00 ve sloupci 7,
b) převzatých vybraných autovraků, podle jednotlivých značek, kategorií a druhů vybraných autovraků uvedených na samostatných řádcích. Uvádí se vždy celkové množství odebrané jedné tovární značky autovraku, jednoho druhu, jedné kategorie odpadu autovraku a jednoho partnera ve sloupci 8 s kódem BN30 ve sloupci 7, pokud se jedná o první převzetí autovraku, když bylo zároveň vydáno potvrzení o převzetí dle § 37b zákona,
c) převzatých vybraných autovraků, podle jednotlivých značek, kategorií a druhů vybraných autovraků uvedených na samostatných řádcích. Uvádí se vždy celkové množství odebrané

jedné tovární značky autovraku, jednoho druhu, jedné kategorie odpadu autovraku a jednoho partnera ve sloupci 8 s kódem B00 ve sloupci 7, pokud se nejedná o první převzetí autovraku (nebylo vydáno potvrzení o převzetí dle § 37b zákona),
d) vybraných autovraků, které bylo převedeno (zůstalo na skladu) z předchozího roku s kódem C00 ve sloupci 7,
e) odpadů vzniklých z vybraných autovraků, které byly převedeny (zůstaly na skladu) z předchozího roku s kódem C00 ve sloupci 7,
f) jednoho druhu odpadu vzniklého ze zpracování vybraných autovraků ve sloupci 7.
Ve sloupci 6 - uvádí se celkové množství:
a) jedné tovární značky, jednoho druhu, jedné kategorie odpadu vzniklého zpracováním vybraného autovraku, se kterým bylo nakládáno způsobem, uvedeným ve sloupci 7. Způsoby nakládání jsou uvedeny ve vyhlášce č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o podrobnostech nakládání s odpady“),
b) předaných vybraných autovraků,
c) předaných odpadů vzniklých z vybraných autovraků,
d) využitých nebo odstraněných odpadů vzniklých z vybraných autovraků.

Součet všech celkových množství uvedených ve sloupci 5 se musí rovnat součtu všech množství uvedených v sloupci 6, včetně zůstatků na skladu k 31. 12. vykazovaného roku.

Ve sloupci 7 - uvádí se kód skutečného způsobu nakládání dle vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady, s množstvím uvedeným ve sloupci 6.
Partner - partnerem se rozumí původce, oprávněná osoba k nakládání s vybranými autovraky nebo autovraky, oprávněná osoba nebo nepodnikající fyzická osoba, od které byl autovrak, jeho části nebo odpad převzat nebo oprávněná osoba k nakládání s vybranými autovraky nebo autovraky nebo oprávněná osoba, které byl vybraný autovrak, nebo odpad předán k dalšímu využití či odstranění.
Ve sloupci 8 - v případě převzetí vybraného autovraku nebo odpadu se uvede IČO, označení každého partnera, adresa jeho provozovny, identifikační číslo zařízení oprávněné osoby (IČZ) nebo číslo provozovny partnera (IČP), pokud bylo přiděleno, IČZÚJ obce na jejímž správním území má partner sídlo nebo na jejímž správním území se nachází provozovna partnera, od které byl vybraný autovrak nebo odpad převzat.
V případě převzetí autovraku nebo odpadu od fyzické nepodnikající osoby se v partnerovi uvede název a IČZÚJ obce, ve které byl autovrak nebo odpad vyprodukován.
V případě předání vybraného autovraku nebo odpadu jiné oprávněné osobě, nebo jiné provozovně za účelem dalšího využití nebo odstranění se uvádí IČO, označení každé provozovny oprávněné osoby (příjemce odpadu), identifikační číslo zařízení (IČZ) oprávněné osoby nebo číslo provozovny partnera (IČP), pokud bylo přiděleno, adresa provozovny příjemce a IČZÚJ provozovny, na kterém se provozovna příjemce vybraného autovraku nebo odpadu nachází. Neuvádí se dopravce. V případě dovozu, vývozu nebo přeshraniční přepravy odpadu se uvede kód státu podle ČSN ISO 3166 Kódy pro názvy zemí, oddíl 1, kód A-2 a název státu dovozu, vývozu nebo přeshraniční přepravy.
Ve sloupci 9 - uvádí se celkový počet kusů vybraných autovraků jedné značky, vyplňuje se pouze u autovraků, obsahujících podstatné části vozidla [§ 37b odst. 1 písm. c) zákona o odpadech].

List č. 3 – Hlášení o sběru a zpracování jiných než vybraných autovraků, jejich částí, včetně hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok

Veškeré údaje o množství se udávají v tunách na tři desetinná místa.

a) List č. 3 a dle potřeby v pořadí další strany listu č. 3 slouží k hlášení údajů o sběru a zpracování jiných než vybraných autovraků, jejich částí včetně hlášení o produkci a nakládání s jinými odpady za rok. Každá strana listu musí mít v záhlaví uvedeno IČO, IČZ a IČZÚJ provozovny, která hlášení podává, shodné s identifikačními čísly z listu č. 1.
b) Každé katalogové číslo odpadu se uvádí na samostatném řádku.
c) Všechny převzaté a zpracované jiné než vybrané autovraky, a odpady vzniklé zpracováním těchto autovraků se přednostně zařazují pod katalogová čísla odpadů podskupiny 16 01 Katalogu odpadů. U odpadů, pro které v podskupině 16 01 není odpovídající katalogové číslo, se odpad zařadí podle postupu uvedeného v Katalogu odpadů.

Ve sloupci 1 - uvádí se pořadové číslo záznamu.
Ve sloupci 2 - uvádí se katalogové číslo odpadu podle Katalogu odpadů. Výhodné je uvádět katalogová čísla odpadů ve vzestupné řadě jak jsou uvedena v Katalogu odpadů. Odpady vzniklé zpracováním autovraků se přednostně zařazují pod katalogové číslo odpadu podskupiny 16 01. U odpadů, pro které v podskupině 16 01 není odpovídající katalogové číslo, se odpad zařadí podle postupu uvedeného v Katalogu odpadů.
Ve sloupci 3 - uvádí se kategorie odpadu dle Katalogu odpadů nebo v případě změny kategorie se uvede skutečná kategorie odpadu. Pro účely evidence a ohlašování odpadů zůstává zachováno vžité označování kategorie "N" pro odpad nebezpečný (v Katalogu odpadů označený symbolem „*“), "O" pro odpad ostatní a označení "O/N" pro odpady, které nejsou v Katalogu odpadů označeny jako nebezpečné a nemají zde ani tzv. "zrcadlovou položku" a kategorie "nebezpečný odpad" jim byla přiřazena na základě skutečných vlastností v souladu s § 6 odst. 2 zákona o odpadech (v případě změny kategorie).
Ve sloupci 4 - uvádí se název druhu odpadu podle Katalogu odpadů (je možno uvést i zkrácený název). U odpadů končících na dvojčíslí „99 "odpady jinak blíže neurčené" se uvede bližší popis odpadu (např. vžitý technický název).
Ve sloupci 5 - se uvádí vždy celkové množství v tunách, na tři desetinná místa. Ke každému druhu odpadu (kódu druhu odpadu) je nutno údaj o celkovém množství produkce nebo převzetí nebo zůstatku odpadu ve skladu uvést ve sloupci 5 na samostatném řádku. Na samostatném řádku se uvádí vždy celkové množství:
a) jednoho druhu odpadu (v tunách, na tři desetinná místa) vyprodukovaného provozovatelem zařízení (vlastního odpadu), s kódem A00 ve sloupci 7 (za vyprodukovaný odpad se považuje i odpad vzniklý úpravou nebo přepracováním převzatého odpadu pokud vznikl jiný druh odpadu, než byl původní, tj. odpad pod novým katalogovým číslem),
b) převzatého jednoho druhu odpadu, které bylo odebráno od jednoho původce nebo oprávněné osoby, s kódem B00 ve sloupci 7,
c) převzatého jednoho druhu odpadu, které bylo odebráno od fyzické nepodnikající osoby s kódem BN30 ve sloupci 7,
d) dovezeného nebo přepraveného odpadu z členského státu EU s kódem BN6 nebo BN16 ve sloupci 7.
Ve sloupci 6 - uvádí se celkové množství jednoho druhu odpadu podle jednotlivých způsobů nakládání dle vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady, odpovídající způsobu nakládání uvedenému ve sloupci 7, a to pro každý způsob nakládání na zvláštní řádek. Přitom se rozlišuje, zda jde o nakládání s vlastním odpadem, převzatým odpadem nebo odpadem odebraným ze skladu.

Bilančně, pro jeden druh odpadu, součet všech celkových množství uvedených v sloupci 5 se musí rovnat součtu všech množství dle jednotlivých způsobů nakládání, včetně zůstatku na skladu k 31. 12. vykazovaného roku, uvedených ve sloupci 6.

Ve sloupci 7 - uvádí se kódy dle 1 skutečně provedených způsobů nakládání s odpady vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady, s množstvím odpadů uvedených ve sloupci 6.
Partner - partnerem se rozumí původce, oprávněná osoba k nakládání s vybranými autovraky nebo autovraky, oprávněná osoba nebo nepodnikající fyzická osoba, od které byl autovrak, jeho část nebo odpad převzat nebo oprávněná osoba k nakládání s autovraky, nebo oprávněná osoba, které byl autovrak nebo odpad předán k dalšímu využití či odstranění.
Ve sloupci 8 - v případě převzetí autovraku nebo odpadu se uvede IČO, označení každého partnera, adresa jeho provozovny, identifikační číslo zařízení oprávněné osoby nebo číslo provozovny partnera, IČZÚJ obce na jejímž správním území má partner sídlo nebo na jejímž správním území se nachází provozovna partnera, od které byl autovrak nebo odpad převzat. V případě převzetí autovraku nebo odpadu od fyzické nepodnikající osoby se v partnerovi uvede název a IČZÚJ obce, ve které byl autovrak nebo odpad vyprodukován.
V případě převzetí zpětně odebraného některého výrobku se uvede IČO, označení každého partnera, adresa jeho provozovny, identifikační číslo zařízení oprávněné osoby nebo číslo provozovny partnera, IČZÚJ obce na jejímž správním území má partner sídlo nebo na jejímž správním území se nachází provozovna partnera, od které byl zpětně odebraný některý výrobek převzat. V případě převzetí zpětně odebraného některého výrobku od fyzické nepodnikající osoby se v partnerovi uvede název a IČZÚJ obce, ve které zpětně odebraný některý výrobek vznikl.
V případě předání autovraku nebo odpadu jiné oprávněné osobě, nebo jiné provozovně za účelem dalšího využití nebo odstranění se uvádí IČO, označení každé provozovny oprávněné osoby (příjemce odpadu), identifikační číslo zařízení oprávněné osoby nebo číslo provozovny příjemce, adresa provozovny příjemce a IČZÚJ provozovny, na kterém se provozovna příjemce autovraku nebo odpadu nachází. Neuvádí se dopravce. V případě opětovného použití N8 či N15 je jako partnera možné uvést i společnost, která není osobou oprávněnou k nakládání s odpady (kvalifikovaný zájemce o části vozidel či společnost provádějící protektorování). V případě dovozu, vývozu nebo přeshraniční přepravy odpadu se uvede kód státu podle ČSN, ISO 3166 Kódy pro názvy zemí, oddíl 1, kód A-2 a název státu dovozu, vývozu nebo přeshraniční přepravy.
Ve sloupci 9 – uvádí se číslo osvědčení vydaného pověřenou osobou pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů v případě odpadu, pro který bylo vydáno osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností.

List č. 4 - Způsob nakládání s materiály a odpady, které vznikly z vybraných autovraků (kategorie vozidla M1, N1 a tříkolová motorová vozidla) a plnění cílů opětovného použití, využití a recyklace

Veškeré údaje o množství se udávají v tunách na tři desetinná místa.

a) Tento list vyplňují všichni, kdo v daném roce provedli první převzetí vybraného autovraku (BN30) do zařízení ke sběru a zpracování autovraků. To znamená ti, kdo v daném roce evidovali autovraky v systému MA ISOH.
b) Každá strana listu č. 4 musí mít v záhlaví uvedeno IČO, IČZ a IČZÚJ provozovny, která hlášení podává, shodné s listem č. 1 a pořadové číslo strany.

Řádek č. 1 - uvádí se počet autovraků v kusech za zařízení, za které je hlášení podáváno. Uvádí se pouze autovraky evidované za dané zařízení v daném ohlašovacím roce v MA ISOH (převzaté pod kódem BN30), neuvádí se autovraky převzaté kódem B00 od jiného

zpracovatele, ani autovraky v daném roce převedené z minulého roku (kód C00), dále se neuvádějí autovraky, které byly v MA ISOH stornované.
Řádek č. 2 - uvádí se suma hmotností dle TP autovraků evidovaných v daném ohlašovacím roce v MA ISOH. Autovraků uvedených v řádku č. 1. Hmotnost dle TP (t) = hmotnost v tunách (s přesností na tři desetinná místa) dle technického průkazu; od pohotovostní hmotnosti je třeba odečíst 40 kg (hmotnost paliva). Není-li v TP uvedena pohotovostní hmotnost, je možné zadat provozní hmotnost, od které se odečte 115 kg (hmotnost řidiče a paliva).
Řádek č. 3 - uvádí se suma hmotností uvedených v MA ISOH v poli Hmotnost (t). Uvádí se skutečná hmotnost autovraku v okamžiku převzetí do zařízení. Autovraků uvedených v řádku č. 1.
Řádek č. 4 - uvádí se rozdíl mezi sumou hmotností dle TP a skutečnou hmotností přijatých autovraků. Tento rozdíl představuje hmotnost chybějících částí (náhradních dílů), které si případně odmontoval konečný uživatel autovraku.
Řádek č. 5 - uvádí se hmotnost dílů, které provozovatel ohlašovaného zařízení demontoval za účelem opětovného použití, uvádí se pouze v roce, kdy bylo předání (dílů, odpadů) pro opětovné použití provedeno.
Řádek č. 6 - uvádí se množství odpadů ze zpracování autovraků, které zůstaly ve skladu z předchozího roku C00.
Řádek č. 7 – součet množství odpadů ze zpracování autovraků uvedených pod kódy R13, D15, N5.
Řádky č. 8 až 10 - nakládání s odpady vzniklými z vybraných autovraků - zpracování na šrédru. Vyplňují provozovatelé zařízení ke sběru nebo zpracování autovraků, kteří předávají autovrak ke zpracování drtícímu zařízení. Tyto informace je provozovatel zařízení povinen zjistit od provozovatele drtícího zařízení. V případě, že požadované údaje nejsou k dispozici, není možné autovrak do takového zařízení předat. Při vývozu odpadu se vyplňuje, skutečné využití odpadu.
Řádky č. 11 až 13 - nakládání s odpady vzniklými z vybraných autovraků - zpracování mimo šrédr. Vyplňují provozovatelé zařízení ke sběru nebo zpracování autovraků, kteří autovrak zpracovávají nebo předávají autovrak ke zpracování dalšímu zařízení. Tyto informace je provozovatel zařízení povinen zjistit od provozovatele dalšího zařízení. V případě, že požadované údaje nejsou k dispozici, není možné autovrak do takového zařízení předat. Při vývozu odpadu se vyplňuje, skutečné využití odpadu provedené mimo území ČR.
Řádky č. 14 až 15 - od 1. ledna 2015 musí být vybrané autovraky opětovně použity a využity nejméně v míře 95 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok a opětovně použity a materiálově využity v míře nejméně 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok. Stanovené cíle se počítají z předchozích řádků.

List č. 5: Materiál získaný z drcení autovraků (povinně vyplňují pouze zařízení, která ve svém provozu používají drtící zařízení)
Veškeré údaje o množství se udávají v tunách na tři desetinná místa.

a) Vyplňují povinně pouze zařízení, která ve svém provozu používají drtící zařízení.
b) Každá strana listu č. 5 musí mít v záhlaví uvedeno IČO, IČZ a IČZÚJ provozovny, která hlášení podává, shodné s listem č. 1 a pořadové číslo strany.

Řádek č. 1 - uvádí se pouze hmotnost odpadů z autovraků vzniklých v České republice.
Řádek č. 2 až 5 - podíl frakcí vznikajících na šrédru z odpadů z vybraných autovraků. Součet řádků č. 2 až 5 musí být 100.

Řádek č. 6 až 10 - způsob nakládání s jednotlivými frakcemi vzniklými z odpadů z vybraných autovraků. Při vývozu odpadu se vyplňuje, skutečné využití odpadu provedené mimo území ČR.“.

Čl. II

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2016.

Ministr:

Mgr. **Brabec** v. r.

SDĚLENÍ

Ministerstva vnitra

o opravě tiskové chyby v zákoně č. 266/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Na straně 3258 nad názvem zákona má místo čísla „**267**“ správně být číslo „**266**“.

15
8591449109017
ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2015 činí 6 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej – Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc**: Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: ABONO s. r. o., Sportovců 1121, LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, K Červenému dvoru 24; **Praha 4**: Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 6**: PERIODIKA, Komornická 6; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@top-dodavatel.cz, DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov**: Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 175. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.